

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
(Risk Management)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู
อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

งานนิติการ สำนักปลัด

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหาร จัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการบริหารจัดการ ความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อ หน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพิ่ม ศักยภาพและขีดความสามารถให้ หน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้เป็นไปตามนัยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ และตาม หลักเกณฑ์ กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู โดยคณะกรรมการการบริหารจัดการ ความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู พร้อม ด้วยคณะทำงานได้ร่วมกันจัดทำแผนบริหารจัดการ ความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เพื่อผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ปฏิบัติงานของทุกหน่วยงานในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู มีความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการ ความเสี่ยง สามารถ ดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดเหตุและ โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย ผู้บริหารมีข้อมูลในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถจัดการกับ ปัญหาอุปสรรค และอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล เกิดความเสียหายให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอยู่ใน ระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และ ตรวจสอบได้อย่างมีระบบ สามารถดำเนินงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพิ่มศักยภาพและ ขีดความสามารถให้หน่วยงาน

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ ก็ต่อเมื่อ ได้ มี การ นำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับที่จะให้ ความ ร่วมมือในการนำไปดำเนินการต่อ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้ จะเป็น ประโยชน์แก่ การปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ต่อไป

คณะกรรมการและคณะทำงาน
การบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ	หน้า
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน	๑
เป้าหมาย	๒
ประโยชน์ของการจัดทำแผน	๒
บทที่ ๒ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง	
ความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง	๓
ประเภทของความเสี่ยง	๓
สาเหตุของการเกิดความเสี่ยง	๓
กรอบการบริหารความเสี่ยง	๔
กระบวนการและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง	๔
การประเมินความเสี่ยง	๕
การประเมินมาตรฐานการควบคุม	๗
การบริหารจัดการความเสี่ยง	๘
ทางเลือกในการบริหารจัดการความเสี่ยง	๙
การบริหารความเสี่ยงแบ่งแยกตามลักษณะของงาน	๑๐
การรายงาน	๑๑
การติดตามและทบทวน	๑๑
ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล	๑๑
หลักธรรมาภิบาล	๑๒
บทที่ ๓ แนวทางการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	๑๓
ภาคผนวก	
- นโยบายการบริหารความเสี่ยง พ.ศ.๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖	
- แบบฟอร์มการประเมินผลความเสี่ยงของแต่ละส่วนงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ที่ ๐๘๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ที่ ๐๘๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖	
- รายงานการติดตามประเมินผลการควบคุมภายใน อบต.ห้วยชมภู ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕	

นโยบายการบริหารความเสี่ยง พ.ศ.๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภูได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามรูปแบบการบริหารความเสี่ยงจากการควบคุมภายใน การตรวจสอบภายใน เป็นการปรับปรุงพัฒนางานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภูให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้นเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงสามารถดำเนินการโดยยึดถือการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO และกรอบการดำเนินงานของกระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยคำนึงถึงการบรรลุตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนดำเนินงานประจำปี ทั้งหมดขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู จึงกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑. ทุกสำนัก/กอง ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภูต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงโดยให้การดำเนินการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานปกติ

๒. กำหนดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร

๓. ให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรแบบบูรณาการ เช่น นำการควบคุมภายในเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีการจัดการและดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สอดคล้องกับการบรรลุตัวชี้วัด เป้าหมาย กลยุทธ์ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนดำเนินงานประจำปีงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

๔. ให้มีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งมีการทบทวนปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ กรณียังมีความเสี่ยงให้ทบทวนและนำไปบริหารความเสี่ยงในปีงบประมาณถัดไป

๕. ให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการที่ดี

๖. ให้มีการเผยแพร่ แจ้งเวียนแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายยุทธชัย ใจ่อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

บทที่ ๑

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรจะช่วยเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่าการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรจะมีการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงที่นำมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือการบริหารงานที่จะช่วยให้ผู้บริหารเกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า โดยลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหรือความไม่แน่นอนที่จะส่งผลกระทบต่อความเสียหายในด้านต่างๆ ต่อองค์กรเป็นการทำนายอนาคตอย่างมีเหตุมีผล มีหลักการและ มาตรการหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้า หรือในกรณีที่พบกับเหตุการณ์ที่ไม่ คาดคิด โอกาสที่จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่น หรือหากเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะเป็นความเสียหาย ที่น้อยกว่า องค์กรที่ไม่มีการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ เพราะได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ดังนั้น การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาช่วยเสริมร่วมกับการทำงานจะช่วยให้ภาระงานที่ปฏิบัติการอยู่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และป้องกันโอกาสที่จะเกิดความเสียหายและปัญหาที่จะเป็นอุปสรรคต่อการ ดำเนินงาน

การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการองค์กร เป็นเรื่องส่วนรวมที่ทุกคนในองค์กรตั้งแต่คณะกรรมการ ผู้บริหารระดับสูง จนถึงพนักงานทุกคนควรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ใน เชิง ลึก เชิงบูรณาการ และเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการกำหนดกลยุทธ์ นโยบาย แผนงาน แผนปฏิบัติการ กิจกรรม ของ องค์กร ซึ่งการบริหารความเสี่ยงที่ดีจะเป็นการวัดความสามารถและการดำเนินงานของบุคลากรภายในองค์กร

องค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี จะต้องดำเนินงานบนพื้นฐานของ ๓ องค์ประกอบที่สำคัญ คือ การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) การควบคุมภายใน (Internal Control) และการบริหาร ความเสี่ยง (Risk Management) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑.๑ เพื่อบริหารจัดการให้ความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถรับได้

๑.๒ เพื่อกำหนดมาตรการกิจกรรม/โครงการในการจัดการความเสี่ยงได้อย่างเป็นระบบและ

ต่อเนื่อง

๑.๓ เพื่อให้บุคลากรขององค์กรบริหารสาวนตำบลห้วยชมภู ได้รับรู้ ตระหนักและเห็น ความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง

๑.๔ เพื่อให้บุคลากรร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติตามแผนบริหารความเสี่ยงอย่างเต็มกำลัง ความสามารถ

เป้าหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดีภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประโยชน์ของการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เป็นการสร้างฐานข้อมูลความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นการดำเนินการซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร

๒. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้พนักงานภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึง ความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงที่มีเหตุทั้งจาก ปัจจัยภายในองค์กร และจากปัจจัยภายนอกองค์กร

๓. เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับ การจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กร

๔. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบ การตัดสินใจในการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมี ความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๕. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและ การเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง

บทที่ ๒

ความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

ความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสหรือเหตุที่ไม่พึงประสงค์อาจทำให้เกิดความเสียหายส่งผลกระทบต่อในอนาคต ทำให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้เบี่ยงเบนไปหรือไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งใน ด้านกลยุทธ์ การเงิน การดำเนินงาน และกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานใดๆ ย่อมมีความเสี่ยงเกิดขึ้นได้เสมอ ทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ความเสี่ยงดังกล่าวอาจอยู่ใน กระบวนการปฏิบัติงานต่างๆ ที่จะนำองค์กรไปสู่เป้าหมาย เช่น การวางกลยุทธ์และแผนงาน การตัดสินใจ ของผู้บริหาร การบริหารงบประมาณ การบริหารการเงิน และโครงการที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติงาน ภายในที่ทำการ การจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น

ประเภทของความเสี่ยง

ความเสี่ยงแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากกิจกรรมทางการดำเนินงานของ องค์กร การกำหนดกลยุทธ์ หรือแผนงาน และนโยบายในการบริหาร

๒. ความเสี่ยงด้านการเงิน คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่พร้อมในเรื่องงบประมาณ การเงินที่ใช้ในการดำเนินการโครงการนั้นๆ เป็นต้น

๓. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการปฏิบัติงานทุกๆ ขั้นตอน โดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๔. ความเสี่ยงด้านกฎระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือ กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ หรือ กฎหมายที่มีอยู่ไม่เหมาะสม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

สาเหตุของการเกิดความเสี่ยง

สาเหตุของการเกิดความเสี่ยงอาจเกิดจากปัจจัยหลัก ๒ ปัจจัย คือ

๑. ปัจจัยภายใน เช่น นโยบายของผู้บริหาร ความซื่อสัตย์ จริยธรรม คุณภาพของบุคลากร การเปลี่ยนแปลงระบบงานความเชื่อถือได้ของระบบสารสนเทศ ระเบียบ หรือ ข้อบังคับของหน่วยงาน เป็นต้น

๒. ปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี หรือสภาพการแข่งขัน สภาวะแวดล้อมทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยงและการกำหนดแนวทางการควบคุม เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง การบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการ คือ ขบวนการที่จัดทำโดยฝ่ายบริหาร เพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดทำแผนกลยุทธ์ ทัวทั้งองค์กร ซึ่งออกแบบมาเพื่อระบุเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นมีผลกระทบกับองค์กรและจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับยอมรับได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

กรอบการบริหารความเสี่ยง ประกอบไปด้วย ๔ องค์ประกอบหลัก ดังนี้

- วัฒนธรรมองค์กร
- โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง
- กระบวนการ
- ปัจจัยพื้นฐาน

การบริหารความเสี่ยงขององค์กร คือ การบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ โดยลดมูลเหตุแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับของความเสียหายและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ

ความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยง คือ การดำเนินงานขององค์กรนั้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างคุณค่าสูงสุดให้กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ซึ่งประกอบด้วย รัฐบาล บุคลากรในหน่วยงานและ หน่วยงานในสังกัด และประชาชนผู้รับบริการ ในปัจจุบันองค์กรต้องดำเนินงานภายใต้สภาวะของการเปลี่ยนแปลงของนโยบายรัฐบาล ทั้งจากระบบเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงความต้องการสังคม การเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง ประเภทและเกณฑ์ของความเสี่ยงที่องค์กรจะยอมรับได้ เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ซึ่งความเสี่ยงที่ยอมรับได้ที่องค์กรจะกำหนดนั้น จะ ระบุเป็นเป้าหมายค่าเดียว หรือระบุเป็นช่วงก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละปัจจัยเสี่ยง

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) หมายถึง ระดับความเบี่ยงเบนจาก เกณฑ์หรือประเภทของความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งทำให้องค์กรมั่นใจได้ว่าองค์กรได้ดำเนินการบริหาร ความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

กระบวนการและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย ๗ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การกำหนดวัตถุประสงค์

องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการดำเนินงานก่อนที่จะทำการระบุ เหตุการณ์ ความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนั้น โดยวัตถุประสงค์ ต้องสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

๒. การระบุความเสี่ยง

เป็นการระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง หรือความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น โดยพิจารณาจาก ปัจจัย ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ปัจจัยภายนอก เช่น การเมือง การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ปัจจัย ภายใน เช่น บุคลากร กระบวนการ เทคโนโลยี การระบุความเสี่ยงนั้นมีทั้งที่มีผลดีและผลเสียต่อการบรรลุ วัตถุประสงค์ โดยต้องระบุด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม สำหรับการระบุความเสี่ยงขององค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู นั้น หมายถึงเหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย หรือก่อให้เกิด ความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่บรรลุเป้าหมายตามแผนงานหรือนโยบายการบริหารงานของผู้บริหาร ทั้งนี้สามารถ จำแนก ความเสี่ยงได้เป็น ๔ ลักษณะ ดังนี้

๑. Strategic Risk – ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับยุทธศาสตร์ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ กฎหมาย ภาพลักษณ์ผู้นำ เป็นต้น

๒. Operational Risk – ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติการ เช่น กระบวนการ เทคโนโลยี และคนในองค์กร เป็นต้น

๓. Financial Risk – ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน เช่น ข้อมูลเอกสารหลักฐานทางการเงิน และการรายงานทางการเงินบัญชี เป็นต้น

๔. Hazard Risk – ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องในด้านความปลอดภัยจากอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน สถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุม เป็นต้น

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

ปัจจัยเสี่ยง / ต้นเหตุ / สาเหตุของความเสี่ยง

- บรรยากาศทางจริยธรรม
- ความกดดันจากฝ่ายบริหาร
- ความรู้ ความสามารถของบุคลากร
- กิจกรรมที่ซับซ้อนหรือมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย
- ระเบียบต่างๆ
- ความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมภายใน
- การตัดสินใจของฝ่ายบริหาร

การระบุความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับโครงการ/กิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง ที่อาจมีผลกระทบต่อ การบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยต้องคำนึงถึง

๑. สภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยชมภู เช่น นโยบายภาครัฐ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

๒. สภาพแวดล้อมภายใน เช่น รูปแบบการบริหารและการสั่งการ การมอบหมายอำนาจ หน้าที่ความรับผิดชอบ โครงสร้างองค์กร ระเบียบข้อบังคับภายใน

๓. การประเมินความเสี่ยง

เป็นการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิด ความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้ การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และ การจัดระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบริหารลู่วัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือ ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ

(๑) การกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิด

ความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ และระดับของความเสี่ยง โดยแต่ละหน่วยงานจะต้องกำหนด เกณฑ์ของหน่วยงานขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งเกณฑ์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ข้อมูลสภาพแวดล้อมในหน่วยงานที่มีข้อมูลและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารของหน่วยงานโดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับหน่วยงานที่มีข้อมูลตัวเลข หรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์ อย่าง พอเพียง สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิง คุณภาพหรือ เชิงบรรยาย ดังนี้

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงประมาณ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า
๔	สูง	๑-๖ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้งต่อปี
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง

การวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิด แบบเชิงคุณภาพหรือเชิงบรรยาย

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	คำอธิบาย
๕	สูงมาก	มีโอกาสในการเกิดเกือบทุกเดือน
๔	สูง	มีโอกาสในการเกิดค่อนข้างสูง
๓	ปานกลาง	มีโอกาสเกิดบางครั้ง
๒	น้อย	อาจมีโอกาสดังกล่าวๆ ครั้ง
๑	น้อยมาก	มีโอกาสดังกล่าวๆ น้อยมาก

(๒) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึง ระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณและกำลังคน หรือระยะเวลา ที่มีจำกัด โดยอาศัยมาตรฐานที่กำหนดไว้

(๓) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อหน่วยงานพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์และความรุนแรงของผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงต่อกิจกรรม/ภารกิจของหน่วยงานว่าก่อให้เกิดระดับของความเสียหายในระดับใดใน ตารางระดับความเสี่ยง ซึ่งจะทำให้หน่วยงานทราบว่ามีความเสี่ยงใดเป็นความเสี่ยงสูงสุดที่จะต้องบริหาร จัดการก่อน

(๔) การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว จะนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน/โครงการ ที่หน่วยงานรับผิดชอบ เพื่อพิจารณากำหนดกิจกรรมการควบคุมในแต่ละสาเหตุ ของ ความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับของความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงที่ประเมินได้ตามตารางการวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยจัดเรียงตามลำดับจากระดับสูงมาก สูง ปานกลาง น้อย และเลือกความเสี่ยงที่มีระดับสูงมาก หรือสูง มาจัด แผนการบริหาร/จัดการความเสี่ยงในขั้นตอนต่อไป

๔. การประเมินมาตรฐานการควบคุม

เป็นการประเมินกิจกรรมการควบคุมที่ควรจะมีหรือมีอยู่แล้วสามารถช่วยควบคุมความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงได้อย่างเพียงพอหรือไม่ หรือเกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการควบคุมเพียงใด เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถควบคุมความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินมาตรฐานการควบคุมเป็นการประเมินกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ช่วยควบคุมความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งกิจกรรมการ ควบคุมดังกล่าว หมายถึงกระบวนการ วิธีการปฏิบัติงานต่างๆ ที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้รับผิดชอบแต่ละ กิจกรรมได้ดำเนินการสอดคล้องกับทิศทางที่ต้องการ สามารถช่วยป้องกันและชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่มี ผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ได้

โดยทั่วไปการปฏิบัติงานจะต้องมีการควบคุมเป็นธรรมชาติของการดำเนินงาน อยู่แล้ว เช่น การอนุมัติ การลงความเห็น การตรวจสอบ การทบทวนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การ จัดการทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ของบุคลากร เป็นต้น ทั้งนี้มีการแบ่งประเภทการควบคุม ไว้ ๔ ประเภท คือ

๑) การควบคุม เพื่อการป้องกัน เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิด ความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กรการแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุม การเข้าถึงเอกสาร และข้อมูล ฯลฯ

๒) การควบคุม เพื่อให้ตรวจพบ เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นหาพบข้อผิดพลาด ที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การตรวนนับ การรายงานข้อบกพร่อง ฯลฯ

๓) การควบคุม โดยการชี้แนะ เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิด ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

๔) การควบคุม เพื่อการแก้ไข เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด ที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือ ดับเพลิง เพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดเหตุเพลิงไหม้ เป็นต้น

๕. การบริหารจัดการความเสี่ยง

เป็นการนำกลยุทธ์ มาตรการ หรือแผนงานมาใช้ปฏิบัติในสำนัก/กอง เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย หรือลดความเสียหายของผลกระทบในการดำเนินงานตามแผนงาน/งาน/โครงการ/กิจกรรม ที่ยังไม่มีกิจกรรมการควบคุมความเสี่ยง หรือที่มีอยู่แต่ยังไม่เพียงพอ

กระบวนการในการบริหารความเสี่ยงนั้นไม่ใช่กระบวนการที่สร้างขึ้นและอยู่ด้วยตนเอง อย่าง เป็นอิสระเพียงลำพังได้ แต่จะเป็นกระบวนการที่สร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนที่ช่วยเสริมการทำงานร่วมกับ โครงการ หรือภาระงานอื่นใดที่ปฏิบัติการอยู่ให้ เป็นไปด้วยความราบรื่นหรือป้องกันโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย และเป็น ปัญหาหรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการมองไปข้างหน้า เพื่อป้องกันเหตุที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมี เหตุ มี ผล มีหลักการ และหาทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานในภารกิจของหน่วยงาน/โครงการ ที่มี การวางแผนการปฏิบัติงานไว้แล้วในแต่ละขั้นตอน

การบริหารความเสี่ยงต้องอาศัยการผสมผสานระหว่างประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญที่ เรียนรู้ จากอดีตที่ผ่านมาควบคู่กับการมีนวัตกรรมขององค์กรที่พัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีการนำความรู้ ด้านการ บริหารความเสี่ยงซึ่งนับได้ว่าเป็นกิจกรรมหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการบริหารองค์กรที่ทำ ให้หน่วยงานสามารถบรรลุ พันธกิจภายใต้งบประมาณและทรัพยากรให้เกิด ประโยชน์สูงสุด

กิจกรรมหลักในการบริหารความเสี่ยง ประกอบไปด้วย

- (๑) การประเมินระดับความเสี่ยง
- (๒) การวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของความเสี่ยง
- (๓) การรองรับและควบคุมความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินการ ป้องกันความเสี่ยงและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นด้วย

วิธีหนึ่งวิธีใด หรือหลายวิธีรวมกัน

- เป้าหมายของการบริหารจัดการความเสี่ยง มีเป้าหมายหลักอยู่ ๓ ข้อ คือ

๑. ลดโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดของความเสี่ยงนั้นๆ
๒. ลดความรุนแรงของผลกระทบจากความเสี่ยงนั้นในกรณีที่มีความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น
๓. เปลี่ยนลักษณะของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ให้เป็นไปในรูปแบบที่องค์กร ต้องการหรือยอมรับได้

- ขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยง มีดังนี้

๑. จัดลำดับความสำคัญความเสี่ยง (ทั้งความเสี่ยงที่พบใหม่และที่ยังเหลืออยู่)

โดยเปรียบเทียบจากค่าระดับความเสี่ยงที่วัดได้

๒. พิจารณามาตรการใช้กำจัดความเสี่ยง เพื่อควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๓. ศึกษาความเป็นไปได้ของทางเลือกในแต่ละมาตรการที่จะใช้กำจัดหรือลดความเสี่ยง โดย

ใช้การวิเคราะห์ ผลดี ผลเสีย ของแต่ละมาตรการเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกมาตรการอย่างเป็นระบบ

๔. เลือกมาตรการที่ดีที่สุดจัดการกับความเสี่ยง โดยจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงขึ้น

เพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาที่จะใช้ดำเนินงาน ทรัพยากรที่ต้องใช้ และวิธีการติดตามผล รวมถึงการ รายงานผลการบริหารความเสี่ยงให้กับผู้บังคับบัญชาทราบ

ทางเลือกในการบริหารจัดการความเสี่ยง

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่อย่างไรก็ตามแนวทางการจัดการความเสี่ยงนั้นต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบของความเสี่ยงทางเลือกหรือกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงสามารถแบ่งได้ ๔ แนวทางหลัก คือ กลยุทธ์ ๔T's ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. Take – การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance)

ใช้ในกรณีที่หน่วยงานสามารถยอมรับความเสี่ยงที่ระบุไว้ภายใต้การ ควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน

หรือมีความเสี่ยงอยู่แต่จำเป็นต้องดำเนินกิจกรรมภายใต้ภาวะการณ์ที่มีความเสี่ยงนั้นด้วยข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายในการกำหนดระบบการควบคุมความเสี่ยงเพิ่มเติม

๒. Treat – การจัดการความเสี่ยง (Risk Reduction)

ใช้ในกรณีที่หน่วยงานสามารถจัดการกับความเสี่ยงที่ระบุไว้ให้อยู่ใน ระดับที่ยอมรับได้ภายใต้มาตรการควบคุมบริหารความเสี่ยงที่ หน่วยงาน จะต้องกำหนดขึ้นเพิ่มเติมหรือปรับปรุงจากมาตรการที่มี อยู่แล้ว ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป

๓. Transfer – การโอนความเสี่ยง (Risk Spreading)

ใช้ในกรณีที่หน่วยงานพบว่าความเสี่ยงที่ระบุไว้มีค่าระดับความเสี่ยงสูง ไม่ว่าจะเกิดจากค่าโอกาสหรือค่าผลกระทบก็ตามแต่หน่วยงาน มีข้อจำกัดที่จะควบคุมความเสี่ยงที่ระบุไว้ด้วยตนเองหรือดำเนินการได้ แต่ไม่คุ้มค่าในเชิงการลงทุน จึงเลือกใช้กลยุทธ์การโอนย้ายความเสี่ยง นั้นๆ ไปให้หน่วยงานอื่นรับผิดชอบแทนหรือจ้างผู้อื่นดำเนินการแทน

๔. Terminate – การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)

ใช้ในกรณีที่หน่วยงานพบว่าความเสี่ยงที่ระบุไว้มีค่าระดับความเสี่ยง สูงมากและไม่สามารถจัดการด้วยกลยุทธ์อื่นๆ เพื่อควบคุมความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้ ในกรณีนี้หน่วยงานอาจต้อง กำหนด ทางเลือก คือ

- ปรับเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของงาน
- ปรับเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติงานที่สำคัญในกระบวนการทำงาน
- ล้มเลิกการดำเนินงานหรือเลี่ยงไปทำกิจกรรมอื่นที่สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

แทน

- จัดการให้ความเสี่ยงนี้ไปอยู่นอกเงื่อนไขของการทำงาน เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยงแบ่งแยกตามลักษณะของงาน

การบริหารความเสี่ยงแบ่งแยกตามลักษณะของงาน แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. การบริหารความเสี่ยงในงานประจำ

การบริหารความเสี่ยงในงานประจำ แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ระดับองค์กร ซึ่งจะทำให้การบริหารความเสี่ยงตามแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงแบบบูรณาการและมีความสอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้

ระดับหน่วยงาน ซึ่งจะทำให้การบริหารความเสี่ยงตามพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน นอกจากนี้การนำมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมจากแผนการบริหารความเสี่ยงในระดับองค์กรมากระจายลงสู่แผนบริหารความเสี่ยงในระดับหน่วยงานด้วย รวมถึงการนำความเสี่ยงและมาตรการความเสี่ยงจากการบริหารความเสี่ยงในปีก่อนมาร่วมทบทวนในแผนการบริหารความเสี่ยงในระดับหน่วยงานของปัจจุบันด้วย

การบริหารความเสี่ยงในงานประจำ มีการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานประจำในแต่ละกิจกรรมของแต่ละส่วนงานจะต้องดำเนินการบ่งชี้และกำหนดแนวทางการบริหารความเสี่ยงในงานประจำที่ได้รับมอบหมายในทันทีที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในงานนั้นๆ

๒. กรณีที่งานดังกล่าวมีการกำหนดวิธีการบริหารความเสี่ยงไว้แล้ว ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่จะต้องทำการทบทวนความเพียงพอของระบบบริหารความเสี่ยง และการควบคุม ภายในตามระบบเดิมที่วางไว้แล้วในทันที

๓. ผู้ที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อ ๑ จะต้องรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อผู้บังคับบัญชา ระดับเหนือขึ้นไป ๑ ระดับ โดยเร็วที่สุด

๔. กรณีที่พบว่าปัจจัยเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือพบว่ามีผลกระทบจาก ความเสี่ยงหรือมีความเสียหายเกิดขึ้นในงานที่รับผิดชอบแล้ว ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในงานนั้น ต้องเร่งดำเนินการทบทวนความเพียงพอและความเหมาะสมของมาตรการควบคุมภายใน และการบริหาร ความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมแล้วรายงานเสนอความเห็น และหรือมาตรการบริหารความเสี่ยงเพิ่มเติมต่อ ผู้บังคับบัญชา ตามข้อ ๓ โดยเร็วที่สุด

๒. การบริหารความเสี่ยงในแผนงาน/โครงการใหม่ การบริหารความเสี่ยงในแผนงาน/โครงการใหม่ มีการดำเนินการดังนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนงาน/โครงการใหม่ จะต้องพิจารณาประเมินความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการใหม่ด้วยระบบประเมินความเสี่ยง และการควบคุมภายในแล้วจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงหรือแผนสำรองฉุกเฉินสำหรับใช้เป็นมาตรการควบคุมความเสี่ยงที่มีในแผนงาน/โครงการ ใหม่ให้คงเหลือ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยการจัดทำเป็นแผนย่อยควบคู่ไปกับแผนงาน/โครงการ ใหม่เพื่อให้ผู้มี อำนาจอนุมัติ สามารถใช้แผนย่อยของการบริหารความเสี่ยงเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุมัติแผนงาน/โครงการใหม่ ต่อไป

๖. การรายงาน

การรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดตามลำดับให้ฝ่ายบริหารรับทราบและให้ความเห็นของการดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงเป็นการรายงานผลการวิเคราะห์ประเมิน และบริหารจัดการความเสี่ยงว่ามีความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หรือไม่ ถ้ายังมีเหลืออยู่ มีอยู่ในระดับ ความเสี่ยงสูงมากเพียงใด และมีวิธีจัดการความเสี่ยงนั้นอย่างไร เสนอต่อผู้บริหาร เพื่อให้ทราบและพิจารณา สั่งการ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน ทั้งนี้การบริหารความเสี่ยงจะเกิดผลสำเร็จได้ต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหาร ซึ่งหลังจากหน่วยงานทราบผลการประเมินความเสี่ยงและนำความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่ในระดับสูงมาก สูง ปานกลาง มากำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงแล้วจะต้องจัดทำรายงาน

๗. การติดตามและทบทวน

การติดตามผลเป็นการติดตามผลของการดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงว่ามีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ รวมถึงเป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น ความหมายของความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล

- โอกาสที่ผลของการดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ อันเนื่องมาจากการขาดหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการ

- แบ่งเป็น

๑. ความเสี่ยงจากการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน

๒. ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ทางการเมือง

๓. ความเสี่ยงด้านการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

ประเภทของความเสี่ยง ตามหลักธรรมาภิบาล	สาเหตุ	ความสอดคล้อง ตามหลักธรรมาภิบาล
๑. ความเสี่ยงจากการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน	- เนื้อหาของแผนงาน โครงการไม่ตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์ หรือนโยบายของจังหวัด/รัฐบาล	- หลักความรับผิดชอบ
๒. ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ทางการเมือง	- ขาดความรับผิดชอบต่อการใช้งบประมาณจำนวนมากให้เกิดความคุ้มค่า โดยมีกลไกที่พอเพียงในการตรวจสอบประเมิน จนอาจส่งผลกระทบต่อทางลบ	- หลักคุณธรรม - หลักความโปร่งใส - หลักความคุ้มค่า
๓. ความเสี่ยงด้านการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน	- ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงต่อแผนงานโครงการ - การดำเนินการตามแผนงานโครงการมิได้กระจายผลประโยชน์ที่ถูกต้อง ชอบธรรมไปยังส่วนที่ควรได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง	- หลักการมีส่วนร่วม - หลักความคุ้มค่า

หลักธรรมาภิบาล

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ.๒๕๔๒ ระบุว่าธรรมาภิบาล เมืองค์ประกอบ ๖ ประการ คือ

๑. หลักนิติธรรม (The Rule of Law) หลักนิติธรรม หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล จะต้อง คำนึงถึงความเป็นธรรม และความยุติธรรม รวมทั้งมีความรัดกุม และรวดเร็วด้วย

๒. หลักคุณธรรม (Morality) หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้อง ดีงาม การส่งเสริม ให้บุคลากรพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้บุคลากรมีความซื่อสัตย์ จริ่งใจ ขยัน อดทน มีระเบียบ วินัย ประกอบ อาชีพสุจริต เป็นนิสัย ประจำชาติ

๓. หลักความโปร่งใส (Accountability) หลักความโปร่งใส หมายถึง ความโปร่งใส พอเทียบ ได้ว่า มีความหมาย ตรงข้าม หรือเกือบตรงข้าม กับการทุจริต คอร์รัปชัน โดยที่เรื่องทุจริต คอร์รัปชัน ให้ความหมาย ในเชิงลบ และความน่าสะพรึงกลัวแฝงอยู่ ความโปร่งใสเป็นคำศัพท์ที่ให้แง่บวกในเชิงบวก และให้ความสนใจใน เชิงสงบสุข ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวกและเข้าใจง่าย และมีกระบวนการให้ ประชาชนตรวจสอบ ความถูกต้องอย่างชัดเจนในการนี้ เพื่อเป็น สิริมงคลแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานให้มีความ โปร่งใส ขออัญเชิญพระราช กระแสรับสั่งในองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ได้ ทรงมีพระราชกระแสรับสั่ง ได้แก่ ผู้ที่มีความสุจริต และบริสุทธิ์ใจ แม้จะมีความรู้น้อยก็ยอมทำประโยชน์ให้แก่ ส่วนรวมได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้มาก แต่ไม่มีความสุจริต ไม่มีความบริสุทธิ์ใจ

๔. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การให้โอกาสให้บุคลากร หรือผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการ บริหารจัดการเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เช่น เป็น คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และหรือ คณะทำงานโดยให้ข้อมูล ความคิดเห็น แนะนำ ปรีกษา ร่วม วางแผนและร่วมปฏิบัติ

๕. หลักความรับผิดชอบ (Responsibility) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักใน สิทธิและ หน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาการบริหารจัดการ การกระตือรือร้นใน การแก้ปัญหา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง รวมทั้งความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากกระทำ ของตนเอง

๖. หลักความคุ้มค่า (Cost – effectiveness or Economy) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การ บริหาร จัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้บุคลากรมีความ ประหยัด ใช้ วัสดุอุปกรณ์อย่างคุ้มค่า และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

บทที่ ๓

แนวทางการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู เป็นหน่วยงานที่เข้าหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ข้อ ๑ (๖) และมีการจัดให้มีการบริหารความเสี่ยง โดยใช้มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด เป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๑. จัดให้มีผู้รับผิดชอบ ประกอบด้วยฝ่ายบริหาร และบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ

๒. กำหนดให้ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ดังนี้

- ๒.๑ จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒.๒ ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒.๓ จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒.๔ พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ที่ ๐๘๓/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหาร จัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ประกอบด้วย

๑. นายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	กรรมการ
๓. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ	กรรมการ
๗. นิติกร/เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ/เลขานุการ

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ที่ ๐๘๔/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖
ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ประกอบด้วย

๑. นายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	ประธานคณะกรรมการ
๒. รองนายองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	รองประธานคณะกรรมการ
๓. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	หัวหน้าคณะกรรมการ
๔. หัวหน้าสำนักปลัด	หัวหน้าคณะกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองคลัง	หัวหน้าคณะกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองช่าง	หัวหน้าคณะกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ	หัวหน้าคณะกรรมการ
โดยมีคณะกรรมการดังนี้	
<u>สำนักปลัด</u>	
๑. นายชาติสยาม เวียงคำ	หัวหน้าสำนักปลัด
๒. นายประภาส รุ่งเรือง	นักพัฒนาชุมชน
๓. นางสาวนิรมล วรรณันท์กุล	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
<u>กองช่าง</u>	
๑. นายเสนห์ อุปละ	ผู้อำนวยการกองช่าง
๒. นางสาวกชกร ต้นกัน	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
<u>กองการศึกษา</u>	
๑. นางกชนันท์ วงค์แก้ว	ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ
๒. นางพิสมัย พัฒนออนันต์กุล	เจ้าพนักงานธุรการ
๓. นางวานิสสา สามัคคีธัญญา	ครู คศ.๒
๔. นายประเวศ ปัญญา	นักวิชาการศึกษา
<u>กองคลัง</u>	
๑. นางสาวสิริภัทร สมร่าง	นักวิชาการคลัง
๒. นายสุพจน์ หมอยา	เจ้าพนักงานพัสดุ

ภาคผนวก

แบบฟอร์มการประเมินผลความเสี่ยงของแต่ละส่วนงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู มีดังนี้

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม	สาเหตุของความเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	จัดลำดับความเสี่ยง	แผนจัดการความเสี่ยง(มาตรการควบคุมเพิ่มเติม)	สถานะความเสี่ยง
สำนักปลัด	๑.โครงการจัดกิจกรรมวันสำคัญของชาติและของจังหวัดเชียงราย	หนังสือสั่งการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแจ้งมาล่าช้า จำเป็นต้องรอข้อมูลในการดำเนินการ					เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงาน ก่อนเวลาดำเนินการจริง เพื่อเตรียมข้อมูล	
	๒.การจัดทำแผนยุทธศาสตร์และการพัฒนาแผนพัฒนาสามปีแผนการดำเนินงานประจำปี	-ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมประชุมประชาคม -การจัดเตรียมและวางแผนในการออกประชาคมแต่ละหมู่บ้าน -จำนวนบุคลากรที่ออกประชาคมมีจำกัดทำให้การประชาคมทั้งตำบลเป็นไปได้ล่าช้า -อุปกรณ์ในการออกจัดเก็บข้อมูลจากการประชาคมมีไม่ครบตามความต้องการ					-ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้และทักษะความสามารถ และมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน -มีคำสั่งมอบหมายให้บุคลากรอย่างชัดเจนและเหมาะสม -มีการประเมินควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานให้เป็นไปตามระบบการควบคุมภายในที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง -นำข้อมูลที่ได้รับจากการทำประชาคมมาบรรจุในแผนพัฒนาของ อบต.	
	๓.กิจการงานสภา	- การติดต่อประสานงานแจ้งกำหนดการประชุมและเอกสารให้แก่สมาชิกมีอุปสรรคทั้งการคมนาคมและการสื่อสาร -สมาชิกบางท่านไม่เข้าร่วมประชุมสภา - สมาชิกหลายท่านยังไม่มีความเข้าใจระเบียบข้อกฎหมายการประชุมสภาและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง - การจัดทำรายงานการประชุมล่าช้า					- มีการจัดแผนปฏิบัติงานกิจการสภาจัดเตรียมสถานที่ห้องประชุม/การจัดทำหนังสือขออนุญาตเปิดประชุมสภาต่อนายอำเภอฯ -ส่งหนังสือเชิญประชุมให้สมาชิกฯ ทุกครั้งก่อนทุกวันประชุมพร้อมทั้งแนบเอกสารการประชุมเพื่อพิจารณา -ส่งเสริมให้สมาชิกฯพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ	

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม	สาเหตุของความเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	จัดลำดับความเสี่ยง	แผนจัดการความเสี่ยง(มาตรการควบคุมเพิ่มเติม)	สถานะความเสี่ยง
สำนักปลัด	๔.การส่งเจ้าหน้าที่บุคลากรเข้ารับการอบรม	- ผู้เข้ารับการอบรมไม่ตรงกับสายการปฏิบัติงาน - การนำความรู้ที่ได้จากการอบรมมาปรับใช้ในการทำงานยังขาดความชัดเจน ไม่เป็นรูปธรรม ส่งผลให้ไม่มีการพัฒนาที่แท้จริงตามวัตถุประสงค์ของการอบรม					-ให้หัวหน้าสำนักปลัดพิจารณาหลักสูตรที่เจ้าหน้าที่ขอเข้ารับการอบรมว่ามีความสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ เพื่อป้องกันการอบรมที่ไม่ตรงกับสายงาน -ทำข้อตกลงให้ผู้เข้ารับการอบรมต้องนำความรู้ที่ได้มาเผยแพร่และปรับปรุงกระบวนการงานให้มีความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของระเบียบกฎหมายที่แก้ไขให้เป็นปัจจุบัน -ติดตามข่าวสารการอบรมทางระบบ e-office , เว็บไซต์สถาบันอบรมโดยตรง	
	๕.งานธุรการ และงานสารบรรณ ร่างหนังสือ ได้ตอบหนังสือ และเรื่องนำเสนอผู้บังคับบัญชา ตามลำดับและผู้บริหารท้องถิ่น	- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมิได้รับ-ส่งหนังสือทุกวันเนื่องจากที่ทำการอยู่ห่างไกลตัวเมืองต้องแบ่งเวรกันรับ-ส่งทำให้การติดต่อประสานงานกับส่วนอื่นเป็นไปด้วยความล่าช้า					-กำชับให้เจ้าหน้าที่ธุรการตรวจสอบการส่ง-รับหนังสือทางช่องทาง e-office ประจำทุกวัน -ให้เจ้าหน้าที่ไปรับหนังสือที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองเชียงรายและที่ทำการไปรษณีย์อย่างน้อย ๓ ครั้งต่อสัปดาห์เพื่อป้องกันความล่าช้าของการรับส่งหนังสือ -จัดเตรียมรถยนต์ส่วนกลางให้มีความพร้อมและพนักงานขับ	

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม	สาเหตุของความเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	จัดลำดับความเสี่ยง	แผนจัดการความเสี่ยง(มาตรการควบคุมเพิ่มเติม)	สถานะความเสี่ยง
สำนักปลัด	๖.งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัย และภัยธรรมชาติต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนยังไม่ตื่นตัวและไม่ให้ความสำคัญของการรณรงค์ต่างๆที่ทางภาครัฐประชาสัมพันธ์ - การประชาสัมพันธ์เข้าใจไม่ทั่วถึงจึงส่งผลให้ประชาชนไม่ตื่นตัวและให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เจ้าหน้าที่แนะนำหรือรณรงค์เท่าที่ควร - การจัดหาเครื่องนุ่งห่มกันหนาวเพื่อแจกผู้ประสบภัยหนาวยังมีข้อบกพร่องในการจัดซื้อ เนื่องจากราคาสูงกว่าที่ทางราชการกำหนด 					<ul style="list-style-type: none"> -จัดรถยนต์ประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ให้เข้าถึงประชาชนทุกหมู่บ้าน รวมทั้งจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ที่เป็นภาษาชนเผ่าเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น -ส่งข้อมูลข่าวสารให้ผู้นำหมู่บ้านเพื่อไปกระจายต่อให้ลูกบ้าน -จัดโครงการอบรมป้องกันภัยและการเคลื่อนย้ายในเหตุภัยพิบัติในหมู่บ้านที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดเหตุภัยพิบัติ -แจ้งเตือนข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันเหตุผ่านช่องทางไลน์ เฟสของตำบล, หมู่บ้าน 	
	๗.การจ่ายเบี้ยยังชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพเสียชีวิตแต่ญาติไม่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนทำให้สถานะยังมีสิทธิได้รับเบี้ยฯ ซึ่งไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง - เจ้าหน้าที่ไม่ได้มีการตรวจสอบผู้มีสิทธิรับเบี้ยประจำปีทำให้ข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงตามความเป็นจริง 					<ul style="list-style-type: none"> -มีคำสั่งมอบหมายให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน -กำหนดให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพประจำปีเพื่อให้มีการยืนยันสิทธิป้องกันการจ่ายและรับเงินโดยไม่มีสิทธิ -ประชาสัมพันธ์การรับลงทะเบียนผ่านทางเว็บไซต์หน่วยงาน , สื่อสังคมโซเชียล ให้ทั่วถึงเพื่อป้องกันการลงทะเบียนตกหล่น - เมื่อสิ้นปีงบประมาณจะต้องลงพื้นที่ทุกหมู่บ้านและให้ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพมาแสดงตัวต่อเจ้าหน้าที่เพื่อยืนยันการมีชีวิต 	

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม	สาเหตุของความเสี่ียง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ียง	จัดลำดับความเสี่ียง	แผนจัดการความเสี่ียง(มาตรการควบคุมเพิ่มเติม)	สถานะความเสี่ียง
สำนักปลัด	๘.การติดตามบังคับชำระหนี้จากคดีละเมิดของหน่วยงานการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนล่าช้า	- ขาดการบริหารจัดการในศูนย์ดำรงธรรม/ การดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน -การติดตามบังคับชำระหนี้ยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ -ไม่มีคณะกรรมการบริหารและทำงานของศูนย์ดำรงธรรม อบต.ห้วยชมภู					- มีการขอรับคำปรึกษาจากสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ ช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี จังหวัดเชียงราย , สำนักงานศาลปกครองในการปฏิบัติงาน - มีการจัดทำทะเบียนคุมงานรับเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์	
กองช่าง	๑.งานสำรวจ ออกแบบเขียนแบบก่อสร้าง	-เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ -เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ -สภาพพื้นที่เป็นภูเขา ห่างไกลสำนักงานต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทาง -การดำเนินงานล่าช้าเนื่องจากพื้นที่ต่ำบลอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติต้องปฏิบัติตามพรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ -ยานพาหนะที่ใช้ออกปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ					-ขออัตราบุคลากรของกองช่างอบต.ห้วยชมภู ไปที่ ก.อบต.จ.ชร -เจ้าหน้าที่นำเครื่องมือ เครื่องใช้ส่วนตัวมาช่วยในการปฏิบัติงาน -ปฏิบัติตามพรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ	
	๒.งานควบคุมก่อสร้าง	-การก่อสร้างโครงสร้างและวัสดุก่อสร้างบางส่วนไม่ได้ตามมาตรฐานหรือข้อกำหนดของแบบก่อสร้าง -เจ้าหน้าที่ควบคุมงานไม่เพียงพอ ทำให้ควบคุมงานไม่ทั่วถึง -สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการก่อสร้าง					-ใช้กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง -ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการควบคุมการก่อสร้างและบริหารจัดการเป็นไปตามระเบียบ	

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม	สาเหตุของความเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	จัดลำดับความเสี่ยง	แผนจัดการความเสี่ยง(มาตรการควบคุมเพิ่มเติม)	สถานะความเสี่ยง
กองช่าง	๓.งานสาธารณูปโภค	-เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ/ไม่มีความเชี่ยวชาญงานด้านสาธารณูปโภค -สภาพพื้นที่เป็นภูเขา งานด้านสาธารณูปโภคจึงไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่					-ขออัตราบุคลากรของกองช่างอบต. ้วยขมภู ไปที่ ก.อบต.จ.ชร -ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับงานด้านสาธารณูปโภคและขอคำปรึกษาจากหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง	
	๔.งานผังเมือง	-เจ้าหน้าที่ไม่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย งานผังเมือง -การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการผังเมืองยังไม่เพียงพอ -พื้นที่ตำบลห้วยขมภูตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ไม่มีกรรมสิทธิในที่ดิน					-ขออัตราบุคลากรของกองช่างอบต. ้วยขมภู ไปที่ ก.อบต.จ.ชร -ปรึกษา ทหารหรือกับผู้เชี่ยวชาญที่สำนักโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด -ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายผังเมืองและกฎหมายอื่นใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร	
กองการศึกษาฯ	๑.กิจกรรมงานบริหารการศึกษา	-เจ้าหน้าที่ พนักงาน ผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ/ไม่มีความเชี่ยวชาญงานในการปฏิบัติงาน -งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอกับการบริหารสถานศึกษา -สาธารณูปโภคไม่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ปกครองและผู้เรียน -กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ มีการเปลี่ยนแปลงแทบทุกปี ทำให้เกิดความยุ่งยากและล่าช้าในทางปฏิบัติงาน					-มีคำสั่งแบ่งงานภายในกอง ให้มีความรับผิดชอบอย่างชัดเจน -ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน -สรรหาบุคลากรให้ครบตามตำแหน่งเพื่อรับผิดชอบงานนั้นๆโดยตรง	
กองคลัง	๑.ด้านการพัสดุและทะเบียนทรัพย์สิน	-บุคลากรขาดองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานด้านการพัสดุ					-ส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	

หน่วยงาน	โครงการ/กิจกรรม	สาเหตุของความเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	จัดลำดับความเสี่ยง	แผนจัดการความเสี่ยง(มาตรการควบคุมเพิ่มเติม)	สถานะความเสี่ยง
กองคลัง	๒.ด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้	-บุคลากรขาดองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานด้านจัดเก็บรายได้ -ประชาชนขาดความเข้าใจในกระบวนการทางภาษี ไปจนถึงการแจ้งการเริ่มกิจการหรือการยกเลิกกิจการ					-ส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน -ศึกษาระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง -กำหนดให้มีการวางแผนงานการประชาสัมพันธ์เชิงรุก การเก็บข้อมูลการจัดเก็บภาษีและการเร่งรัดการติดตามการประเมินผลอย่างมีระบบ	

เกณฑ์ในการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ความเสี่ยง พิจารณาเงื่อนไขในการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยง ๒ มิติ คือ โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) เพื่อกำหนดระดับ ความเสี่ยง (Level of Rsk) การวิเคราะห์ความเสี่ยงเป็นข้อมูลในการตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยง โดยการพิจารณาถึงโอกาสใน การเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) การวิเคราะห์สามารถเป็นได้ทั้งการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative) กึ่งปริมาณ (Semi-Quantitative) เชิงปริมาณ (Quantitative) หรือผสมผสานกันไป กระบวนการประเมินความเสี่ยงของสำนักงาน จะทำการวิเคราะห์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) อันเนื่องมาจากความเสี่ยง

โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง การประเมินโอกาส ของการที่แต่ละเหตุการณ์จะเกิดขึ้น โดยการพิจารณาจากสถิติการเกิดเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าของโอกาสที่จะเกิดใน อนาคต โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นสูงมาก
4	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นสูง
3	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นบ้าง
2	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นน้อย
1	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นยาก

ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น หากความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้น เป็น การพิจารณา ระดับความรุนแรงและมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับ โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นสูงมาก
4	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นสูง
3	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นบ้าง
2	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นน้อย
1	มีโอกาสเกิดเหตุการณ์ทุจริตขึ้นยาก

ระดับความเสี่ยง (Risk Level) กำหนดค่าเท่ากับผลคูณของระดับโอกาสที่ความเสี่ยงอาจเกิดขึ้น (Likelihood) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) อันเนื่องมาจากความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง (Risk Level) = ระดับโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) × ระดับผลกระทบ (Impact) ซึ่งระดับความเสี่ยงแบ่งตามความสำคัญเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
สูงมาก (Extreme)	17-25	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงในทันทีเพื่อให้ความเสี่ยงต่ำลง และอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ในที่สุด
สูง (High)	10-16	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องเฝ้าระวัง และจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ต่อไป
ปานกลาง (Medium)	6-9	ระดับที่พอยอมรับได้ แต่ต้องใช้ความพยายามที่จะลดความเสี่ยงที่จะลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่น้อยลงต่อไป
น้อย (Low)	1-5	ระดับที่ยอมรับได้ โดยใช้วิธีควบคุมปกติในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนด และติดตามระดับความเสี่ยงตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน

คำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

ที่ ๐๘๓/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ด้วย พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ มาตรา ๗๙ พ.ศ.๒๕๖๑ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ บริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่แนบท้ายหลักเกณฑ์ฉบับนี้โดยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามหลักเกณฑ์นี้

จึงอาศัยอำนาจตามความข้อ ๔ แห่งหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ มอบหมายผู้รับผิดชอบเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ ดังนี้

๑. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	กรรมการ
๓. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ	กรรมการ
๗. นิติกร/เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ/เลขานุการ

โดยให้ผู้ที่ได้รับการมอบหมายมีหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐข้อ ๕ ให้ผู้รับผิดชอบมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายยุทธชัย ใจ่อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

คำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

ที่ ๐๘๔/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

เพื่อส่งเสริมให้การบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ดำเนินงานได้อย่างถูกต้องต่อเนื่องบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน มาตรา ๗๙ พ.ศ.๒๕๖๑ การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภูประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕๖ ดังนี้

๑. นายกองการบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	ประธานคณะกรรมการ
๒. รองนายกองการบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	รองประธานคณะกรรมการ
๓. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู	หัวหน้าคณะกรรมการ
๔. หัวหน้าสำนักปลัด	หัวหน้าคณะกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองคลัง	หัวหน้าคณะกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองช่าง	หัวหน้าคณะกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองการศึกษา	หัวหน้าคณะกรรมการ

โดยมีคณะกรรมการดังนี้

สำนักปลัด

๑. นายชาติสยาม เวียงคำ	หัวหน้าสำนักปลัด
๒. นายประภาส รุ่งเรือง	นักพัฒนาชุมชน
๓. นางสาวนิรมล วรรณนันทกุล	เจ้าพนักงานธุรการ

กองช่าง

๑. นายเสน่ห์ อุปละ	ผู้อำนวยการกองช่าง
๒. นางสาวกชกร ต้นกัน	เจ้าพนักงานธุรการ

กองการศึกษา

๑. นางกชนันท์ วงศ์แก้ว	ผู้อำนวยการกองการศึกษา
๒. นางพิสมัย พัฒนะอนันต์กุล	เจ้าพนักงานธุรการ
๓. นางวานิสสา สามัคคีธัญญา	ครู คศ.๒
๔. นายประเวศ ปัญญา	นักวิชาการศึกษา

กองคลัง

๑. นางสาวสิริภัทร สมร่วง	นักวิชาการคลัง
๒. นายสุพจน์ หมอยา	เจ้าพนักงานพัสดุ

ให้คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. นำนโยบาย ข้อเสนอนี้ที่ได้รับจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู มาแปลงเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ และนำเสนอในรูปแบบบูรณาการ มีองค์ประกอบที่ดีครบถ้วน โดยมีการกำหนดกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นระบบ

๒. วิเคราะห์เหตุการณ์ความเสี่ยงขององค์กรที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู เพื่อพิจารณาและให้นโยบาย

๓. พิจารณาความพอเพียงของมาตรการ การควบคุมภายในอย่างสมเหตุสมผล ให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และดำเนินการบริหารความเสี่ยงที่ยังคงเหลืออยู่เพื่อกำหนดวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินงาน ลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น หรือหากเกิดขึ้นก็ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๔. ติดตามผลการจัดการความเสี่ยงขององค์กร โดยมีแผนงานที่ชัดเจน สามารถบรรลุเป้าหมายในแผนงานได้ครบถ้วน มีการกำหนดเกณฑ์ระดับความรุนแรงแยกราชการปัจจัยเสี่ยง กำหนดเป้าหมายในเชิงระดับความรุนแรงที่คาดหวัง และสามารถรายงานระดับความรุนแรงของแต่ละปัจจัยเป็นราย

๕. กำกับให้มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยง เสนอคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จัดทำและทบทวนแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู อย่างน้อยปีละครั้ง

๖. อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายยุทธชัย ไร่ดอ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู
เรื่อง แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ด้วย พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความสมเหตุสมผลในการจัดการในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภูเป็นไปตามเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และสร้างควมมีประสิทธิภาพในการดำเนินการตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ และแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบโดยทั่วกัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายยุทธชัย ไอ้ตอ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

เรื่อง แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ด้วย พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู ได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความสมเหตุสมผลในการจัดการในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภูเป็นไปตามเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และสร้างความมีประสิทธิภาพในการดำเนินการตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ และแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบโดยทั่วกัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

(นายยุทธชัย ใจดี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

นายก อบต. ห้วยชมภู

ร่าง.....
พิมพ์.....
ตรวจ.....
ทาน.....